

Nepoučitelní Američané přistoupili na financování teroristů proti Číně

- CZ24 News | 12. srpna 2021

ČÍNA/USA: Čínské speciální služby odhalily velmi elegantní machinaci, která ukazuje, jak snadno se dá americká společnost donutit k financování teroristických organizací. Exkluzivní právo na zveřejnění tohoto příběhu poskytla čínská kontrarozvědka pekingskému deníku Global Times, který toto právo hrdě realizoval.

To všechno začalo již v roce 2018, kdy byl v Číně zahájen experiment - nová a humánní metoda boje proti terorismu v Sin-ťiang. Mladým lidem odsouzeným za terorismus (ne však za těžké zločiny) bylo vězení nahrazeno povinným přeškolením ve speciálních školách. Což mj. mladým lidem umožňovalo získat práci díky tomu, že získávali dost dobré odborné znalosti. Autor tohoto příspěvku viděl na takových školách kurzy pro profesionální tanečnický (v Sin-ťiang je to celé odvětví), pekařů a kadeřníků. Co bylo dál, je dobře známo: ochránci lidských práv z USA a jejich spojeneckých zemí začali vysvětlovat, že to nejsou školy, ale koncentráky, v nichž je uvězněn jeden nebo dokonce i dva miliony Ujgurů ze Sin-ťiang.

Dodáme k tomu, že Sin-ťiang je znám mj. svou bavlnou, a vůbec je to další čínský hospodářský zázrak, na němž se snaží podílet velké množství evropských, amerických a jiných společností, které vyrábějí třeba trička.

A na podzim roku 2018 jedna podobná americká společnost Badger Sportswear a její čínský partner začali dostávat poselství do americké organizace pod názvem Konsorcium práv dělníků. Poselství obsahovala obvinění z použití otrocké práce, práce vězňů z již zmíněných škol, čili „koncentráků“. A tato vaše trička ušitá rukama ujgurských otroků prodáváte po celé Americe?

Je třeba říci, že v roce 2018 začalo celé hnutí bojkotů jakýchkoli investorů do Sin-ťiang, a boj proti „otrocké práci“ se stal módním trendem. Poté je toto téma už trochu omrzelo (a nyní zní jaksí tlumeně - je tu přece pandemie). Zpočátku to však pro společnost, která na to nečekaně narazila, vypadalo dost hrozně. Zejména když přišly další dopisy - s odvoláním na jistého odborníka (překvapivě z Austrálie), který prozkoumal družicové fotografie a uviděl na nich uličku ohrazenou ostnatým drátem, která vedla z koncentráku akorát do továrny na výrobu oněch triček (je ještě dobře, že to nebyl tunel vedoucí do přístavních skladů v Šanghaji). A ještě hůř, přišly i dotazy od Celní služby USA, nebyly-li ovšem zfalšovány.

A „jezevci“ (americká společnost nese totiž jméno tohoto zvířete) na to začali reagovat jako slušní lidé, dokazovat, že nejsou zločinci. Za tímto účelem najali experty z místní pobočky mezinárodní společnosti Alvarez & Marshal, odborníky pro vyšetřování a jiné speciální operace, které bylo třeba v daném případě provádět na území Číny. Tamní bezpečnostní služby přirozeně ihned projeví zájem, což „jezevcům“ jenom pomohlo, jak vyšlo najevo později. Všechny myslitelné a nemyslitelné expertízy a inspekce pochopitelně ukázaly, že žádná otrocká práce ani práce vězňů neexistovala. Na Konsorcium práv dělníků to ale nijak nezapůsobilo. Naopak tato organizace zapojila do této kampaně další organizaci ochránců lidských práv - Human Rights Watch, která je známá svou zvláštní neláskou právě k Číně (a také k Rusku).

A najednou na vrcholu skandálu zazněl z hlavního sídla Konsorcia a z jiných organizací ochránců lidských práv tichý zdvořilý hlas: „Copak jste to dosud nepochopili? Dejte nám peníze. Šest set tisíc dolarů by mohly velmi pomoci ochraně práv dělníků - a budete mít pokoj.“

Pak byla skoro doslovně zopakována jedna epizoda z příběhu známého literárního hrdiny, vyděrače

Ostapa Benders: a copak tři sta tisíc nepomohou ochraně práv dělníků? Ukázalo se, že stačí i tři sta tisíc.

A to ještě není všechno, a není to dokonce hlavní. Otázka byla, komu mají ty peníze převést. Dvě organizace ochránců lidských práv naznačily, že existuje takový Světový ujgurský kongres, a tomu právě peníze dejte.

„Jezevci“ měli kliku, že už byli v té době pod ochranou čínských speciálních služeb, které se jimi vážně zabývaly. Jde o to, že zmíněný kongres je známou teroristickou organizací, která se podílela mj. na hromadných vraždách v Sin-ťiangy v červenci roku 2009. Teroristé tehdy zabíjeli i kolemjdoucí, všechny, kdo jim přišli do rukou. A teprve odvetou za podobné řádění začal Peking vymýšlet různé způsoby čelení tomuto nebezpečí, včetně oněch škol místo žalářů.

Boj o světovou nadvládu na pozadí pokrytectví

Z tohoto příběhu se dají vyvodit různé závěry, které platí nejen pro Čínu. Například takový: nemusí to být podvodníci a sponzoři teroristů, kteří se vydávají za ochránce lidských práv. Mohou to být i skuteční ochránci lidských práv. Protože jedno není druhému na škodu.

Závěr je následující: rvačka západních politiků s Čínou o to, kdo bude zítra ve světě hlavní, probíhá bez pravidel a bez ohledu na slušnost, vydává se ale přitom za boj o onu slušnost a jiné vysoké zásady. Máme tu jen dílčí příklad, protože tím utrpěla nepříliš velká společnost. Něco podobného (i když nejčastěji bez financování terorismu) se stávalo a stává i největším západním korporacím, jejichž prosperita záleží na čínském trhu. A zajímavé je nikoli, kdo z nich bez Číny přežije, ale něco jiného: kdo tam zaujme jejich místo.

A nakonec ponaučení pro všechny, kdo ještě věří ve vysoké zásady, které údajně hájí ochránci lidských práv a jiní bojovníci – proti rasismu, znečištění zeměkoule a jinému světovému zlu: neváhejte se obrátit na speciální služby. Ty mohou velmi pomoci.